

kræfter, at de stadig væk står ved dét, som vi før har været sammen om at fremsætte forslag om. Ministeren sagde jo også, at han egentlig allere-de følte, at forslaget her var imødekommet.

Det kunne jeg ikke være helt sikker på, og derfor synes jeg, at det var nyttigt alligevel at fremsætte det her forslag for ligesom at få rusket op i regeringen. Man kan jo godt, når man får regeringsmagten, få så mange hensyn at tage, at man ligesom kan omprioritere lidt, så man ikke er helt så stiv og sikker på de samme ting, som man plejer at være. Og jeg ville gerne være sikker på, at vi stadig væk var enige om, at der var en vigtig sag, vi plejer at have fælles her. Og det føler jeg vi har fået bekræftet, og jeg vil forsøge mig med det her ændringsforslag til, hvornår regeringen skal være forpligtet til at fremkomme med lovforslag. Så er det klart, at ikrafttrædel-sen af de nye bestemmelser osv. selvfølgelig skal være i overensstemmelse med alt det, de skal være i overensstemmelse med. Det kan der ikke være tvivl om.

Kl. 11.50

Også tak til den radikale ordfører for åbenhed. Der var nogle, der kaldte det et rigtigt radikalt indlæg. Det synes jeg ikke er et skældsord, det synes jeg faktisk er en hædersbetegnelse. Jeg er jo også i et midterparti, så jeg forstår det godt, og jeg sætter pris på den åbenhed, som var i den radikale ordførers indlæg og imødekommenhed i forhold til forslaget her. Det skal såmænd nok gå fremad også med De Radikale.

Så har vi selvfølgelig venstrefløjens, og vi kender jo hinandens holdninger, og vi nyder jo sådan set at have de debatter med hinanden. Vi har jo sympati for hinanden, og jeg tror, der er det gode i det, at vi har tillid til, at der er ingen af os, der egentlig vil gøre det ringere for arbejderne. Det tror jeg sådan set vi har tillid til hinanden med hensyn til. Vi har bare nogle forskellige syn på, hvordan vi gør det rigtigt, og hvordan vi prioriterer. Men det kom jo frem ganske tydeligt.

Hr. Ole Vagn Christensen var inde på, at jeg er EU-modstander. Det er jeg bestemt ikke. Jeg er lidt skeptisk over for visse ting i EU, men jeg er i høj grad tilhænger af EU, og jeg er jo i meget høj grad tilhænger af EU på arbejdsmarkedet, nemlig fordi EU vil have, at vi skal lovgive mere i stedet for at overlade det til arbejdsmarkedets parter. Så der er jeg jo nærmest blevet rigtig glad for EU.

Fredspligten tog jeg fejl af også, fordi jeg hørte årstallet forkert, men jeg helt sikker på, at man

kan fastholde fredspligten, selv om man ikke har eksklusivaftaler.

Med hr. Ole Sohn, der er SF's ordfører, fik vi jo en god snak om nogle ganske væsentlige ting. Og så var det til sidst Enhedslistens ordfører, der sagde, at vi vil anfægte aftaleretten. Det vil vi bestemt ikke. Men vi vil begrænse, hvad man kan aftale om. Vi vil ikke have, at man kan aftale så langt, at det bliver eksklusivt, at det holder andre ude, at man aftaler sig til ufrihed. Det er der, grænsen er. Det er jo en balance som på så mange andre områder, altså balancen mellem frihed og de forpligtelser, man har i forhold til fællesskabet.

Jeg tror, at jeg skal slutte med det her. Jeg takker for en god modtagelse, og jeg glæder mig til, at vi får debatten igen, når regeringen efter den 1. oktober fremsætter det forslag, som vi her beder om.

Nå, jeg glemmer at sige, at vi selvfølgelig har stor forståelse for det udvalgsarbejde, som regeringen har sat i gang. Vi skriver jo også i vores beslutningsforslag, at vi forudsætter, at man får gjort op med alle de andre former for eksklusiv-aftaler, der er inden for lægeverdenen, arkitekter og ingeniører, og jeg ved ikke hvad, og for nogle fagerhverv, der ligger inden for andre ressourcer: Erhvervsministeriet, Sundhedsministeriet, måske Undervisningsministeriet og andre steder.

Jeg har stor forståelse for, at man skal have gjort det arbejde, og jeg mener stadig væk, at man kunne have ordnet det her, som ligger inden for beskæftigelsesministerens område, uden at have gjort op med det. Men jeg vil selvfølgelig give et tilsagn om, at man skal have gjort op med de andre ting. Jeg har også en vis forståelse for, at regeringen ikke kan nå det inden den 1. juli.

Der er jo mange ting, og der er også nogle ting, som jeg synes, at regeringen er meget, meget hurtig til at gennemføre. Apropos det der med Feriefonden, så vil jeg sige, at det jo alt andet lige er hurtigere at lave et bankkup end at forandre strukturer på arbejdsmarkedet, hvis man sådan skal sammenligne de ting, man gør. Det kan jeg da godt se forskellen på.

Det er klart, at når det her forslag kommer frem, vil det jo give en vis blæst i pressen, det må vi nok forudse. Så det er da udmærket, at vi får den til efteråret. Vi vil bare gerne sikre, at vi får den. Det er baggrunden for, at vi fremsætter det forslag nu.